

Zene, ital és fiatalok, lányok-fiúk vegyesen egy speciális teremben, ahol a plafonról lóg egy csillogó gömb – persze utóbbi nem feltétlenül szükséges – de általában ennyi kell ahhoz, hogy kialakuljon egy buli, amit a hetvenes évektől már diszkónak hívtak. Akkor söpört végig a világon a diszkóláz és ez alól egy erdélyi kisváros, Székelyudvarhely sem volt kivétel.

A Siculus Klub a Regent erősítővel

A helyi könnyűzenei zenés-táncos estek történetének kezdete valahol a hatvanas évek közepén keresendő. A sok változáson keresztülment Siculus együttes volt a város első számú zenekara, amely rendszeresen a Művelődési Ház alatti **Siculus Klubban** (ez tulajdonképpen a ma is működő Siculus bár) játszott. Az együttes egy külön történet,

Szabó Károly

kiváló filmet készített róla archív felvételekből.

{youtube}iINR51I8P4A{/youtube}

Az együttes azért érdekes az udvarhelyi diszkó születésének szempontjából, mert a zenekari szünetekben már technikai eszközökről, egy Regent erősítő segítségével Tesla magnóról, vinyl lemezeiről ment a zene és táncolni erre is lehetett, hiszen akkori magyar és angolszász pop-rock zene szólt. Mást ne mondjunk, Locomotiv GT, Omega vagy Beatles... Aztán ebből alakult ki a

Siculus-diszkó a hetvenes évek közepére, a visszaemlékezések szerint az akkori egyetemisták főképp Temesvárról szereztek be a lemezeket és a technikai berendezéseket, de a farmernadrágot is.

Ezekben az években főleg **Straub István** volt a lemezlovas a Siculus Klubban, aki egészen a nyolcvanas évek elejéig volt a klub mindenese, ahol néha koncerteket is tartottak. A mai fiatalok talán el sem tudják képzelni, de akkoriban – egészen a rendszerváltás utáni első hónapig – a szombat is munkanapnak számított, így a bulikat szombaton és vasárnap tartották.

Dia Diszkó lemezzel és orsós magnóval

1978-ban egy Farkaslakán lakó, de marosvásárhelyi fiatalember, a fényképészként dolgozó **Szabó László**

, alias

Paci

kezdett akkoriban országos szinten szenzációszámba menő bulikat csinálni. Ez volt a

Dia Diszkó

a Művelődési Ház előcsarnokában. Szabó akkori menő számokat játszott orsós magnóról, a falakra pedig diaképeket, lemezborítókat vetített, sajátos hangulatot adva így a zenei estnek.

1. **Introduction**

folyamatosan érkezett a munkaerő a környékbeli falvakból – értelemszerűen a szórakozóhelyek iránti igény is nőtt. Az akkori ifjúsági szervezet, a KISZ (Kommunista Ifjak Szövetsége) létrehozott egy teljesen új diszkót.

szatómít a

A park fái közül kiño a Dzsungel

A rendszerváltás folyamatosan átalakította az udvarhelyi szórakoztatóipart is. A decemberi események után néhány hónappal már megjelenhettek a magánvállalkozások. Szabó László bérlőként 1993-ig működtette a saját cégéről *Calypso Diszkó*-nak elnevezett szórakozóhelyet a jégveremből átalakított teremben, de már nem ő volt a disc-jockey, hanem fiatalok látták el ezeket a teendőket. A város fő szórakozóhelyei ekkor is a Művelődési Ház, a Siculus Ifjúsági

Ház és a diszkóterem voltak, utóbbiban tartották a zeneaudíciókat is, ezekről [itt írtunk részletesen.](#)

A kilencvenes évek közepén aztán sok huzavona után – az ifiházhoz hasonlóan – a terem visszakerült az akkor megerősödött ifjúsági szervezethez, az UFF-hoz. A természetfotósként is ismert Szabó László ezután diszkót már nem csinált: ugyan az általa bérelt és működtetett városi strandon nyaranta voltak szabadtéri bulik, de főleg fotózással és természetfilm-készítéssel foglalkozott. Tíz éve, 2005 szeptemberében, mindössze 55 éves korában elhunyt – életéről, munkásságáról [itt lehet részletesen](#) olvasni, **Farkas Antal** filmjét [itt lehet megnézni róla.](#)

Ezzel párhuzamosan, a Bethlen Gábor utcában csupán két évig működött a **Matrica Klub**, ez a Szűcs udvar közelében volt egy épületben, de nem élt sokat a hely. Érdekes módon az ifiházhoz kapcsolódik egy másik szórakozóhely létrejötte, a semmiből, ha úgy vesszük. Az 1990 őszén egyetlen rendszerváltás utáni kiadást megért Siculus fesztivál nyertes zenekarának, az [Európa Hátsó Udvara](#) (korábban Kronos) elnevezésű [együttesének](#)

két tagja, az énekes

Bilaus András

és a dobos

Nagy Levente

, becenevén

SP

lettek a ház igazgatói, illetve programfelelősei. Előbbi más téren lett magánvállalkozó, Nagy viszont hétvégenként rockesteket és koncerteket szervezett az ifiházban, illetve annak előterében (a mai Tea Pubban) – ezzel párhuzamosan pedig a Kossuth utca másik felén levő Fényesben nyáron szabadtéri diszkókat rendezett.

1993 nyarán Nagy és barátai a városi parkban álló vendéglőt szemelték ki diszkónak. Habár a jazzrajongóként ismert SP több zenekar dobosa volt akkor is – de mai napig ő ül az Orpheusz blues-együttesben a doboknál – mégis „diszkó-királyként” híresült el Udvarhelyen.

Mindössze 23 éves volt, amikor 1993 karácsonyán az addigi sétatéri kocsmá-vendéglőben barátaival és üzlettársaival elindították a **Dzsungel Diszkót**, ami gyakorlatilag tavalyig kisebb-nagyobb megszakításokkal a város első számú diszkója lett. A rendszerváltás után csak a mai középső terem, illetve az étterem félkész épülete állt, a többit azóta építették hozzá és a

termek rendeltetése, stílusa is folyamatosan változott az utóbbi húsz évben. A Jungle Clubban négy-ötévenként arculatváltás volt, az épület bővült is az évek alatt.

Az évek folyamán nemcsak a diszkóknak, hanem olyan buliknak is otthont adott, mint az élőzenés nosztalgia-buli, vagy a kilencvenes évek végén beindult, **Biró István** nevéhez köthető Kusmó-buli. Kusmón kívül több évet voltak a Dzsungelben (majd az Alcatrazban és az Irish pubban) udvarhelyi („rezidens”) DJ-k

Szőke István, Dolga Zsolt, Szolga Csaba, Dézsy Károly (Golyó)

, a rádiósként is ismert,

[ma már Amerikában élő](#)

Bokor Attila (Ciher)

, a legújabbak közül pedig

Bodó Barna

.

A Dzsungel szomszédságában, a sportcsarnok előterében volt az ún. **Tücsök-diszkó**, ez a 90-es évek második felében működött, később rockesteket is tartottak az előtérben. A Dzsungelé volt az udvarhelyi diszkók szempontjából a leghosszabb történet, hiszen 1993 karácsonyától 2014 végéig tartott. Idén már csak alkalmi bulik voltak és vannak a termekben, állandó, hétről hétre folyamatosan jelentkező diszkó nincsen az épületben, és Nagy Levente szerint az általa működtetett

Factory Club

ban sem lesz.

Rockba dőlt a diszkó

Visszatérve a Kossuth utcai fő diszkó-teremre, 1997-1998-ban között egy magyarországi vállalkozó működtette a **Zona 3 Disco** névre keresztelt és belül teljesen átalakított diszkót, utána pedig egy udvarhelyi házaspár lett a hely gazdája, azt a diszkót

Colosseum

nak hívták. Erre a két diszkóra abban az időben jellemző volt, hogy fellépőkkel is szórakoztatta az udvarhelyieket főleg hétvégenként – ezek olyan, akkori egy-két slágeres előadók voltak playbackról, mint a

Soho Party

, a

BUG Mafia

és mások. Nagy volt a konkurencia a Dzsungel és a Kossuth utcai diszkók között, mindig igyekeztek egyre jobb szolgáltatást nyújtani, így az udvarhelyiek mindig az aktuális, magyarországi menő DJ-ket is megkapták.

2001 decemberére ismét nagy átalakításon ment át a diszkóterem, Nagy Levente SP létrehozta az **Alcatraz Jail House Club**-ot – a berendezés a híres börtönsziget belsejéből ihletődött, nagyjából ma is ezek a dolgok vannak a teremben, a vasrácsok, dróthálók, a kemény faasztalok.

Több évig ez a diszkó számított a város és a környék első számú diszkójának, nemcsak az itteniek, hanem más városokból is jártak ide bulizni. Sokszor diáknapi buliknak és koncerteknek is otthont adott, neves DJ-k léptek fel a klubban.

{youtube}-AmtON9PfwE{/youtube}

Az Alcatraz 2008 végéig működött, pár hónap múlva pedig abszolút stílusváltás következett, de ez nem a diszkó, csak a terem történetéhez tartozik: 2009 tavaszán nyitotta meg kapuját a [Th under Rock Club](#), Erdély legnagyobb ilyen jellegű helye, 2012 augusztusi megszűnéséig.

Ami egy másik történet: szintén Nagy Levente és csapata működtette sokáig az **Irish Pubot**, ez tulajdonképpen

[a Matricagyár](#)

volt étkezdéjének, a Junior étteremnek és üzletnek a pincéje volt. Nem diszkónak indult, de 2004 szeptemberétől 2011-ig akként működött, akkoriban a város szórakozóhelyei között igen jelentősnek számított.

Az évek jönnek-mennek, a zenés-táncos helyek maradnak – ma már szinte minden pub, kocsmá vagy más szórakozóhely tart „multságokat”. Ezeket nem feltétlenül kell diszkónak nevezni, de rázni azokban is lehet.

Cikkünkhöz felhasználtuk az udvarhelyi diszkók történetében jelentős szerepet vállalók – köztük Nagy Levente SP, Dézsy Károly, Szabó Károly, Szabó Márta (néhai Szabó László özvegye) – szóbeli közléseit, illetve az általuk rendelkezésünkre bocsátott fotókat és filmfelvételeket.